

INFORMATOR JEDYNECZKI

LUTY / MARZEC / KWIECIEŃ 2012r.

Gazetka nr 4

„Przedszkole przyjazne dziecku”

***DRODZY RODZICE!!!
INFORMUJEMY, ŻE OD DNIA 01.02.2012 DO 31.03.2012r.
TRWAJĄ ZAPISY DZIECI DO PRZEDSZKOLA
NA ROK SZKOLNY 2012/2013.***

Dokonując zapisu, należy wypełnić kartę zgłoszenia dziecka do przedszkola, którą można otrzymać w kancelarii dyrektora przedszkola lub pobrać ze strony internetowej przedszkola www.tomaszow-lubelski.pl/przedszkole_nr_1

UWAGA

Zapisu dokonuje się w każdym roku szkolnym bez względu, na to czy dziecko wcześniej chodziło do przedszkola. Kartę zgłoszeniową należy złożyć u dyrektora przedszkola pod adresem: ul. Chocimska 17
Dodatkowe informacje można uzyskać pod nr tel./fax 84 6643558 lub 84 6643753
e-mail: przedszkoletomaszowmp@wp.pl
od poniedziałku do piątku w godzinach od 7.00–15.00.

Informujemy, że data wypełnienia formularza zapisu dziecka do przedszkola oraz kolejność jego złożenia, nie jest kryterium brany pod uwagę przy kwalifikacji i zapisie dzieci do przedszkola.

[ZAPRASZAMY DO ODWIEDZENIA NASZEJ STRONY INTERNETOWEJ](#)

ROZWÓJ MOWY DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM

Mowa jest bardzo ważnym elementem naszego życia. To dzięki niej jesteśmy w stanie wyrażać swoje emocje, uczucia, dzielić się swoimi doświadczeniami, uczyć się. Dlatego bardzo istotne jest dbanie o jej prawidłowy rozwój.

Często nieświadomi rodzice starają się „przeczekać” problemy związane z mową u swoich dzieci nie zdając sobie sprawy z tego, że przeważnie problemy te nie miną same, a im dłużej zwleka się z udaniem się do logopedy po pomoc tym trudniej jest je wyeliminować.

Należy pamiętać, że czasami warto umówić się do specjalisty na wizytę tylko po to, aby usłyszeć, że nie ma żadnego problemu, że wszystko jest w porządku niż zbagatelizować problem. Im wcześniej rozpoczęta terapia logopedyczna tym szybsze i efektywniejsze efekty!

Wiadomo jednak, że np. dwulatek nie będzie się posługiwał mową jak osoba dorosła. W mowie każdego dziecka można wyróżnić pewne etapy w jej rozwoju i warto się z nimi zapoznać aby wiedzieć czy dziecko potrzebuje pomocy czy wszystko rozwija się prawidłowo. Należy również mieć na uwadze, że dla poszczególnych etapów rozwoju mowy podany jest orientacyjny wiek dzieci (+/- 2 miesiące).

Okres zdania – 2-3 rok życia

Mowa stopniowo ulega doskonaleniu. Dziecko powinno wymawiać wszystkie samogłoski ustne i nosowe. Ze spółgłosek w tym okresie pojawiają się s, z, c, dz wcześniej zastępowane przez ś, ź, ć, dź, jednak dziecko ma dalej trudności ,gdyż narządy mowne nie są jeszcze dostatecznie sprawne. Toteż głoski trudniejsze zastępowane są łatwiejszymi. Samogłoski mogą być wymawiane niewłaściwie. W sumie jednak mowa jest już zrozumiała nie tylko dla najbliższego otoczenia. Dziecko zaczyna mówić zdaniami dwu-, trzywyrazowymi. Są to zdania oznajmujące, rozkazujące, pytające, wykrzyknikowe. Słuch fonematyczny jest na tyle wyrobiony, że dziecko wie jak dana głoska powinna brzmieć , choć samo nie potrafi jej prawidłowo wypowiedzieć.

Okres swoistej mowy dziecięcej – 3-7 rok życia

Dziecko zaczyna już odróżniać głoski: s z, c, dz od ich miękkich odpowiedników. Omawiany okres pokrywa się z pobytem dziecka w przedszkolu. Wymowę dziecka wstępującego do przedszkola charakteryzuje już duża umiejętność odtwarzania wszelkich elementów słowa.

Dziecko trzyletnie potrafi się już porozumieć z dorosłymi, chociaż mowa jego nie jest ukształtowana pod względem dźwiękowym. Dziecko powinno już wymawiać wszystkie samogłoski tak ustne, jak i nosowe chociaż w wymowie jego mogą występować odstępstwa np. zamiana samogłosek : a-o, e-a, i-y. Jest to związane z niewykształconą sprawnością narządów artykulacyjnych. Powinno również wymawiać spółgłoski :

- wargowe: twarde i miękkie: m, m', b, b', p, p'
- wargowo- zębowe : twarde i miękkie : f, f', w, w'
- środkowojęzykowe: ś, ź, ć, dź, ń, k', g', h'
- tylnojęzykowe: k, g, h
- przedniojęzykowo- zębowe: t, d, n
- przedniojęzykowo- dziąsłowe : l, l'
- półsamogłoski: ł, j

W tym wieku mogą się już pojawiać głoski przedniojęzykowo- zębowe: s, z. c. dz, a czasem przedniojęzykowo- dziąsłowe: sz, ź , cz, dź.

Chociaż dużo głosek dziecko umie już wypowiedzieć poprawnie w izolacji i pod dyktando, jednak w mowie spontanicznej są one zamieniane na łatwiejszą pod względem artykulacyjnym.

Mowę dziecka 3- letniego cechuje:

-miękczenie głosek: s, z, c, dz, sz, ź, cz, dź

- /r/ może być wymawiane jak - j lub l.

- zamiast f występuje h i odwrotnie

- grupy spółgłoskowe są upraszczane tak w nagłosie, jak i w śródgłosie wyrazu, brak wyraźnych końcówek w wyrazach.

Mowa dziecka 4- letniego będzie się już różniła pod względem dźwiękowym. Utrwalają się takie głoski jak: s, z, c, dz; dziecko nie powinno już wymawiać ich jak ś, ź, ć, dź. Pojawia się głoska r, choć jej opóźnienie nie powinno jeszcze niepokoić. Głoski sz, ż, cz, dż zastępowane są przez s, z, c, dz / seplenienie fizjologiczne /. Grupy spółgłoskowe są jeszcze upraszczane.

Mowa dziecka 5- letniego jest już w zasadzie zrozumiała. Głoski sz, ż, cz, dż, które się pojawiły w 4 r.ż. zaczynają się ustalać. Dziecko potrafi poprawnie je powtórzyć, choć w mowie potocznej mogą być wymawiane jak s, z, c, dz.

Głoska r powinna być już wymawiana. Grupy spółgłoskowe jeszcze są upraszczane, zarówno w nagłosie wyrazu, jak i śródgłosie.

Do logopedy warto przyjść jeśli:

Dziecko nie chce mówić w ogóle;

- *Mowa dziecka jest nieadekwatna do wieku (np. dziecko ma 3 lata, a jego mowa odpowiada mowie dziecka rocznego);*
- *Kiedy mowa jest niewyraźna lub niepełna,*
- *Kiedy u dziecka zauważyłaś/łeś nieprawidłowe wymawianie poszczególnych głosek;*
- *Kiedy dziecko pomija pewne głoski,*
- *Kiedy dziecko słabo się komunikuje z otoczeniem,*
- *Kiedy dziecko nie reaguje na dźwięki, muzykę, polecenia,*
- *Kiedy cokolwiek niepokoi Cię w rozwoju mowy Twojego dziecka,*

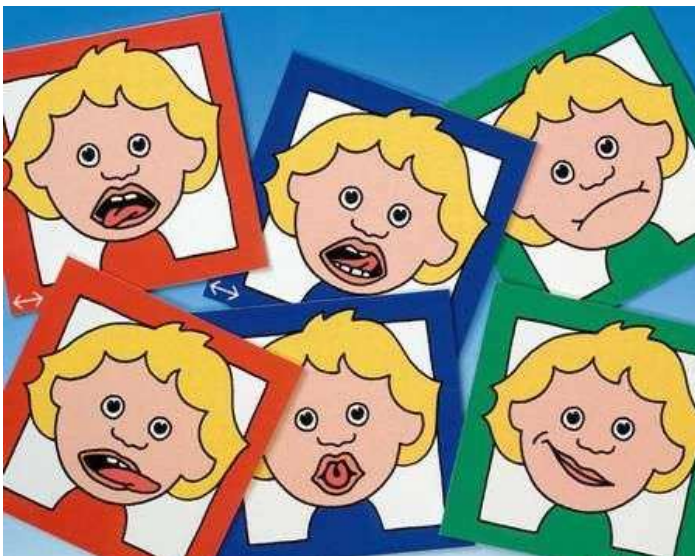
ZABAWY LOGOPEDYCZNE

By pogimnastykować aparat mowy można zaproponować dzieciom śmieszne zabawy na rozruszanie warg i języka:

- *Konik jedzie na przejażdżkę, naśladuj konika stukając czubkiem języka o podniebienie. Klaskaj.*
- *Wilki gonił zająca i bardzo się zmęczył, wysunął język i dyszy. Wsuń język jak najdalej na brodę – pokaż dyszącego wilka.*
- *Huśtawka unosi się do góry, a potem wraca na dół. Wsuń język przed zęby i poruszaj nim tak, jakby się huśtał: raz do góry w stronę nosa, raz do dołu w stronę brody.*
- *Młotkiem wbijamy gwoździe w ścianę. Spróbuj zamienić język w młotek i uderzaj o dźwięki tuż za górnymi zębami, naśladując wbijanie gwoździa.*

- Chomik wypycha policzki jedzeniem, a Ty pokaż jak można wypchnąć policzki językiem, by wyglądać jak chomik, raz z lewej raz z prawej strony.
- Wyobraź sobie, że Twój język to żołnierz na defiladzie. Na raz – czubek języka wędruje na górną wargę, na dwa – czubek języka dotyka lewego kącika ust, na trzy – czubek języka na dolną wargę, na cztery – czubek języka przesuwamy do prawego kącika ust.
- Wysuń obie wargi do przodu, udając ryjek świnki. Następnie połóż na górnej wardze słomkę i spróbuj ją jak najdłużej utrzymać.
- Alpinista wybrał się na wycieczkę w góry. Wspina się na sam szczyt krok po kroku: dotknij czubkiem języka do krawędzi zębów dolnych, potem górnych, a na koniec do podniebienia.
- Glonojad to taka ryba, która mocno przysysa się do ścian akwarium i zjada glony. Spróbuj mocno przyssać koniuszek języka do podniebienia naśladując glonojada.
- Wysuń długi, wąski język do przodu i manewruj nim jak jaszczurka (szybkie ruchy); można zmodyfikować: kładąc na talerzu kilka płatków kukurydzianych, zadaniem jaszczurki jest je zjeść.
- Skaczemy jak małpki – wprowadzamy język między górną wargę, a górne zęby i z taką miną (można się trzymać rękami za uszy) biegamy i skaczemy jak małpki.
- Zawody – dwoje dzieci stojących naprzeciw siebie trzyma kartkę papieru między wargami (nie zębami) i każde ciągnie ją w swoją stronę; inny wariant: dzieci na wyścigi zjadają z talerzyka chrupki kukurydziane, posługując się tylko wargami.

Do usprawniania narządów mowy można wykorzystać także wierszyki. Rodzic czyta wierszyki w trakcie, których dzieci wykonują odpowiednie ruchy, o których mowa w wierszu.

LOGOPEDYCZNE GRYMASY

Dalej chłopcy, hej dziewczęta,
stróście miny, róbcie miny!
Grymas w grymas niech się wkręca,
Pracuj, pracuj nad wymową,
dręcz ją miną wybuchową!

A na język niech się składa: (wysuwamy język do przodu tak, by nie
język wąski jak u gada; opierał się o wargi)
język żądło, szpila, szpada.
Język – rurka, a przez rurkę (tworzymy rulonik z języka i w ten sposób
niech powietrze płynie ciurkiem. (wdychamy powietrze)
Język – skocznia lub grzbiet koci. (buzia szeroko otwarta)
Język chciwy wciąż łakoci. (wylizujemy językiem wnętrze kieliszka z miodem)
Język płaski jak łopata, (język szeroki, rozłożony rozciągnięty
lecz niech jamy nam nie zatka. (czubek)
Język już zmęczony nieco, (język wyłożony luźno na dolną wargę)
Język szuka mnie ze świecą... (energiczne przekładanie języka z policzka w
policzek wypychając je)

AKTUALNOŚCI JEDYNECZKI

Co planowane jest na miesiąc luty – marzec – kwiecień

LUTY

- „Wnuczęta Was kochają” uroczystości grupowe z okazji Dnia Babci i Dziadka we wszystkich grupach w budynku B
- Apel Jedynecki „W krainie bajki” w budynku A i budynku B
- „Wesoła maskarada” karnawałowy bal przebierańców z udziałem rodziców budynek B

MARZEC

- „Wysyłamy zimę w daleką krainę” uroczystość powitania wiosny, barwny korowód budynek A budynek B
- Apel Jedynecki „Wiemy jak żyć bezpiecznie” budynek A i budynek B

KWIECIEŃ

- „Zmartwychwstał Pan” uroczystość z udziałem rodziców i zaproszonych gości
- „Jedno zdrowie mamy” spotkanie z przedstawicielem służby zdrowia
- Apel Jedynecki „Zdrowie jest najważniejsze”
- Konkurs ekologiczny „Palma wielkanocna”

Wychowanie dziecka – najczęstsze błędy wychowawcze

Młodzi rodzice zazwyczaj sumiennie obiecują sobie, że będą doskonałymi rodzicami i nigdy nie popełnią błędów, które pamiętają ze swoich rodzinnych domów. Zwykle wydaje im się, że dotrzymują obietnicy do czasu, gdy ze zdziwieniem stwierdzają, że nie mogą porozumieć się z nastoletnim synem, czy córką.

Pragniemy, aby nasze pociechy wyrosły na szczęśliwych, uczciwych i dobrze dających sobie radę w życiu ludzi. Niestety pomimo dobrych chęci nie zawsze udaje nam się być idealnymi rodzicami. Bardzo często żalujemy słów wypowiedzianych w gniewie, mamy wyrzuty sumienia, że zły nastrój czy kłopoty w pracy wpływają negatywnie na nasze relacje z dzieckiem. Wychowanie dziecka to jedno z najtrudniejszych zadań, które stawia przed nami życie, choć nie zawsze zdajemy sobie z tego sprawę. Nieświadomie rodzice popełniają błędy, których nie zauważają, a które trwale ranią psychikę dziecka. Aby ułatwić sobie sztukę wychowania, warto poznać najczęściej popełniane przez rodziców błędy i skonfrontować je ze swoim postępowaniem.

1. Brak czasu dla dziecka.

Dziecko zobowiązuje do poświęcenia mu swojego cennego czasu. Ono potrzebuje naszej bliskości, czułości, kontaktu, rozmowy, zainteresowania jego problemami. W przeciwnym razie poczuje się odrzucone. Nie znaczy to, że musimy rezygnować ze swoich przyjemności, czasu tylko dla siebie. Ważne, aby każdego dnia, choć godzinę poświęcić tylko dziecku. Przeznaczyć czas na zabawę, wyjść na spacer, do kina, porozmawiać. Jeśli dziecko zwróci się do nas z prośbą o poświęcenie mu czasu w chwili, gdy jesteśmy zajęci, należy wyjaśnić, że w tym momencie nie możemy, ale za pół godziny będziemy wolni. Obietnicy trzeba bezwzględnie dotrzymać.

2. Bezwzględne posłuszeństwo.

„Jesteś dzieckiem musisz mnie słuchać” - ile razy wyrwało nam się to zdanie? Obawiamy się, że jeśli nie będziemy wymagać od dziecka absolutnej dyscypliny, wkrótce wejdzie nam na głowę. Żądanie akceptacji i wykonywania każdego naszego polecenia bez wyjaśniania przyczyn, wywołuje bunt u młodego człowieka i pozbawia go możliwości samodzielnego myślenia i podejmowania decyzji. Takie postępowanie bardziej przypomina tresurę niż wychowanie. Każdy dorosły ma prawo do wyrażania własnej opinii, nie zawsze zgodnej z naszymi oczekiwaniami – dziecko również. Gdy pozwalamy dziecku na swobodne wyrażanie swoich poglądów, okazujemy mu szacunek i wtedy możemy oczekiwać od niego tego samego.

3. Brak konsekwencji.

Gdy mówimy dziecku „nie” – to żadne prośby i błagania nie mogą tego zmienić. Należy podać dziecku powody, dla których mu odmawiamy. Jeśli ulegniemy raz, dziecko będzie wiedziało, że następnym razem też mu się uda osiągnąć cel. Nie należy odmawiać z przekory, lub w gniewie, a później, gdy wróci nam dobry humor wyrażać zgodę. Dziecko jest bystrym obserwatorem i szybko się zorientuje, kiedy i na ile może sobie pozwolić. Jeżeli będziemy postępować konsekwentnie unikniemy przekomarzania się i nerwowych starć.

4. Pochwała jest konieczna.

Pochwała działa jak nagroda, umacnia pozytywne zachowania, zachęca do uzyskiwania jeszcze lepszych efektów. Nie szczędźmy więc pochwał za dobre wyniki w nauce, za dobrze posprzątany pokój, za wyniesienie śmieci, za dobre zachowanie. Chwalmy wykonane przez dziecko zadanie, a nie ono same. Podobnie jak nie jest złe, gdy zrobi coś nie tak, nie jest dobre tylko wtedy, gdy zrobi coś dobrze. Działając umiejętnie nie spowodujemy, że nasza pociecha stanie się zarozumiała, ale będzie miała poczucie własnej wartości.

5. Ocena i krytyka.

Gdy wciąż powtarzamy dziecku, że jest złe, nieodpowiedzialne, niemądre zaniżamy jego poczucie wartości. Nie potępiamy dziecka, tylko jego czyny. Często dziecko nawet sobie nie uświadamia, że zrobiło coś złego. Należy wyjaśnić, na czym polegało jego przewinienie i wskazać prawidłowe postępowanie. Uczulić na cierpienie innej osoby z powodu wyrządzonej jej krzywdy. Surowe ocenianie i krytykowanie bez odpowiedniego podejścia może spowodować skrzywienie psychiki naszego dziecka. Bez względu na to, co zrobi będzie uważało, że zrobiło źle.

6. Gniewne kary.

Gdy jesteśmy zdenerwowani nie mamy trzeźwego osądu sytuacji. W takim stanie możemy ukarać dziecko nieadekwatnie do wykroczenia. niesprawiedliwość wywołuje u dziecka poczucie krzywdy i żal do rodziców. Nie zastanawia się wówczas nad tym, czy rzeczywiście zasłużyło na skarcenie, gdyż uraza jest zbyt głęboka. Choć emocje bywają górami, należy się opanować, uspokoić i dopiero wtedy wytłumaczyć dziecku, dlaczego zasłużyło na karę i zastanowić się jaka ona powinna być.

7. Miłość pod warunkiem....

Zmęczeni nieposłuszeństwem dziecka sięgamy po ostateczny argument. „Jeśli nie przestaniesz rozrabiać to przestanę cię kochać”, słowa wypowiedziane w ostateczności, czasami skutkują. Dziecko się poprawia, rodzic jest zadowolony i w następnej trudnej sytuacji znów to powtarza. Ogromny błąd wychowawczy i przejaw bezsilności. Nigdy nie można wytwarzać w dziecku przekonania, że uczucie jakim je obdarzamy jest uzależnione od jego postępowania. Dziecko, w każdym wieku, musi wiedzieć, że jest kochane, to daje mu poczucie bezpieczeństwa. Nie może żyć w ciągłym lęku przed utratą tego, co jest dla niego najważniejsze. Dzieci silniejsze psychicznie intuicyjnie wyczuwają, że takie wypowiedzi rodziców są dalekie od prawdy. Uznają ich wtedy za bezradnych i niewiarygodnych.

8. Wyręczanie

Czasem brakuje nam cierpliwości, gdyż dziecko robi wszystko wolniej i nie tak jakbyśmy chcieli. Wolimy zatem je wyręczyć, zrobić to szybciej i dokładniej. Pomijamy obowiązki domowe oddając pierwszeństwo zadaniom szkolnym. Dziecko musi zrozumieć, że na wszystko musi znaleźć się czas. Wyręczając go w sprzątanii pokoju, układaniu ubrań w

szafie itd. wychowujemy życiowego kalekę, pozbawiamy go szansy nauczenia się samodzielności.

9. Ochrona przed życiowymi problemami.

Powodowani miłością i chęcią oszczędzenia dziecku zmartwień, ukrywamy przed nim różne życiowe problemy, izolujemy od nich. Nie zdajemy sobie sprawy, że czyniąc w ten sposób pozbawiamy dziecko trzeźwego osądu rzeczywistości w dorosłym życiu. Dzieci, które chroniono przed wszystkimi negatywnymi emocjami, stają się nieodporne psychicznie, nie umieją sobie potem poradzić z najdrobniejszym problemem. Gdy osiągnie samodzielność będzie musiało pokonać wiele problemów i powinno wiedzieć jak sobie z nimi radzić. Uczy się tego już w dzieciństwie obserwując zachowanie i postępowanie rodziców w trudnych sytuacjach.

10. Uszczęśliwianie na siłę.

Bardzo często swoje młodzieńcze niespełnione marzenia przenosimy na swoje pociechy. Postanawiamy, że dziecko posiada te umiejętności, których nam brakuje. Będzie grało na instrumencie, jeździło konno, grało w tenisa itp. Nawet jeśli dziecko nie ma na to ochoty, my wierzymy, że później będzie nam wdzięczne. Postępując w ten sposób, nie zauważamy rzeczywistych zainteresowań i potrzeb naszego dziecka. Nadmiernie obciążone zajęciami, traci swobodę.

Dziesięć najczęściej popełnianych błędów przez rodziców, którzy starają się porządnie wychować swoje dziecko. Tych błędów jest znacznie więcej. Starajmy się postępować tak, abyśmy nie musieli wstydzić się swoich słów, czynów, decyzji. Najtrudniej przyznać się do błędu zwłaszcza przed dzieckiem, ale gdy już go popełnimy, przyznajmy się przed samym sobą do winy i przeprośmy dziecko. Ono nie zasługuje na niesprawiedliwość. Pamiętajmy żeby postępować tak, aby nasze dzieci w dorosłym już życiu nie musiały obiecywać sobie, że będą lepszymi rodzicami.

Z okazji zbliżających się Świąt Wielkanocnych składamy rodzicom i dzieciom naszego Przedszkola najlepsze życzenia: dużo zdrowia, szczęścia, radości, wiary, wytrwałości i siły, spełnienia marzeń oraz samych słonecznych i spokojnych dni.

Dyrekcja i Pracownicy
Przedszkola Samorządowego Nr1
W Tomaszowie Lubelskim

Opracowały: Małgorzata Czapla
Wiesława Knap